

РЕШЕНИЕ

№ 12214

гр. София, 27.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 16.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **477** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 1, чл. 85, вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците.

М. А. А. – гражданин на С. е оспорил РЕШЕНИЕ № 190Х/02.12.2025 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците, с което е отказано да бъде разгледана по същество последваща молба от чужденеца, вх. № КП-01-8020/18.11.2025 г. за предоставяне на международна закрила. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не е представляван.

Ответникът също не е представляван.

Като анализира наличните в делото доказателства и доводите на страните, Съдът намира следното.

М. А. А. подал за първи път молба за закрила на 29.08.2024 г., която била оставена без уважение от председателя на ДАБ, с Решение № 1565/12.02.2025 г., оставено в сила от Административен съд – Хасково, което пък било потвърдено от ВАС. По време на предходното административно производство е проверена и изяснена изложената бежанска история, че: е гражданин на С., кюрд, вероизповедание мюсюлманин – сунит, женен, роден в [населено място]; напуснал С. през м. 10.2023 г. за Турция, откъдето бил върнат обратно след петнадесет дни, но през м. 05.2024 г. отново през Турция преминал границата с РБ на 11.08.2024 г.; съпругата му и петте им деца живеят в Л.. С процесното по настоящото дело оспорено Решение № 190Х/02.12.2025 г. интервюиращ орган, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ е отказал да допусне за разглеждане по същество втората молба за закрила - вх. № КП-01-8020/18.11.2025 г., като основал отказа си с чл. 13, ал. 2 с.з. - подадена последваща молба, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по

произход. С последващата молба чужденецът твърди абстрактно, че в страната на произход, поради съществуващата гражданска война за него съществува несигурност и опасност от посегателства, поради самия факт на „започналата тежка гражданска война“.

За да постанови процесното решение интервюиращият орган е изложил мотиви, обосноваващи крайния извод, че чужденецът не сочи нови обстоятелства, по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ, а тези, на които се позовава, вече са били съобразени по време на предходното административно производство. Ответникът е обсъдил подробно и приложените, изготвени от Дирекция „Международна дейност“ справки за С., като е разгледал случая и с оглед забраната, по смисъла на чл. 4, ал. 3 ЗУБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема, че жалбата е процесуално допустима, но е неоснователна. Решение № 190X/02.12.2025 г. на интервюиращия орган е правилно и законосъобразно.

Нормата на чл. 76а ЗУБ постановява, че „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2“, като от своя страна чл. 13, ал. 2 за „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход“ отново връща към Глава шеста, раздел III“. Според чл. 76б, ал. 1 ЗУБ интервюиращият орган, единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю взема решение, с което се произнася по допустимостта на последващата молба и съответно я допуска или не я допуска до производство. Преценката се състои в това, дали доказателствата са нови и дали обосновават наличие на нови обстоятелства, които не са обсъждани преди това и които са от съществено значение за личното му положение. С последващата молба, а и по време на съдебното производство жалбоподателят не е представил/не представя каквито и да е доказателства, посредством които да обоснове (докаже, уточни) изложените по време на интервюто твърдения. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ не въвежда изискване по отношение на представените от чужденеца доказателства, а според нея, преценката за допустимостта се свежда до преценка, дали е на лице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Доказателствената сила на представените документи, относимостта и валидността им са въпрос на анализ по същество, едва в производство по общия ред, за предоставяне на международна закрила, а не в такова като настоящото, в което се изследват критериите за допустимост на последващата молба. Правилен е обобщаващият извод на интервюиращия орган, че молителят не се позовава на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение и такива, относно държавата му на произход. Съществуването на въоръжен конфликт е необходимо, но не достатъчно условие да бъде прието и по отношение на жалбоподателя наличие на „тежки посегателства“, по смисъла на чл. 15 от Директива 2011/95/ЕС, като възможност да му бъде предоставена на това основание субсидиарна закрила. Съществуването на въоръжен вътрешен конфликт може да доведе до предоставяне на субсидиарна закрила, само когато сблъсъците между редовните въоръжени сили на дадена държава и една или повече въоръжени групи или между две или повече въоръжени групи бъдат приети, по изключение, за поражаващи тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила, тъй като степента на безогледно насилие, която ги характеризира, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи (диспозитива

по дело С-465/07 на СЕС). Новопредставената от ответника справка сочи, че: според бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН, от 7 март 2025 г. към 6 март 2025 г. около 301 967 души са се завърнали в С. през съседни държави от началото на декември 2024 г.- Турция, Л., Й., И. и Е., както и лица извън посочения регион, които също се завръщат; ново, широкомащабно проучване на намеренията, проведено от ВКБООН, REACH и Клъстера за координация и управление на лагери: един милион вътрешно разселени лица, живеещи в лагери и обекти в С. С. възнамеряват да се завърнат в районите си на произход, в рамките на една година, 600 000 от тях дори преди края на лятото; освен това, считано от 27 ноември 2024 г. и въз основа на най-новите данни на ВКБООН и О., от 26.02. 2025 г. 885 294 вътрешно разселени лица са се завърнали по домовете си; има данни за широка мрежа от услуги, обществени центрове, които предоставят помощ и съдействие на завръщащите се лица, като има инициативи за възстановяване на повредени домове, разпределение на селскостопански субсидии, подкрепа на образованието и други; в статия на BBC N., от 09.03.2025 г. се посочва, че временният лидер на С. А. ал Ш. обещава да потърси отговорност на всеки, замесен в нараняване на цивилни; на 02.03.2025 г., съгласно изявление на сирийското президентство новите власти в С. обявяват сформиранието на седемчленен комитет за изготвяне на конституционна харта за управление на прехода към демокрация; президентството обявява сформиранието на „комисия от експерти“, включваща и две жени, натоварена с изготвянето на „конституционната декларация, която регулира преходната фаза“ в С.. Доколкото личната бежанска история на жалбоподателя не съдържа конкретни данни, сочещи на основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, не възниква необходимост последващата молба за закрила да бъде предмет на разглеждане по общия ред. Съдът приема, че с последващата си молба за закрила, вх. № КП- 01-8020/18.11.2025 г. М. А. А. – гражданин на С. не се позовава на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата по произход, включително от гледна точка преценка за наличие на основанията, по смисъла на чл. 9, ал. 8 ЗУБ. Като не е допуснал тази молба за разглеждане в административно производство по общия ред, ответникът е постановил в срок материално правилно решение, което следва да бъде оставено в сила. Водим от горното и на основание чл. 85, ал. 3, вр. ал. 1 ЗУБ, Административен съд София - град, 14^{ти} състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от М. А. А. – гражданин на С., против РЕШЕНИЕ № 190X/02.12.2025 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците, с което е отказано да бъде разгледана последваща молба от чужденеца, вх. № КП-01-8020/18.11.2025 г. за предоставяне на международна закрила. Съдебното решение е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, и на протест.

СЪДИЯ: